

forenet sig med Udvalgets øvrige Medlemmer om at foreslaa, at det ganske overlades til Kommunerens Afgjørelse, hvorvidt de efter samtlige stedlige Forhold finde det nødvendigt og i økonomisk Henseende overkommeligt at tilveiebringe offentlige Slagtehus, men at det tillades de Kommuner, som ville træffe denne Foranstaltning, under visse Betingelser at paalægge Slagtevang.

Det har derfor været Gjenstand for Udvalgets Overveielse, om disse Betingelser efter Lovforslaget kunne anses fyldestgørende, og om der kunde være Grund til at befrygte, at det for Befolkningen saa vigtige Næringsmiddel, Kjødet, ved en saadan Foranstaltning maatte blive fordyret, eller at der derved vilde paaføres Slagterne ubilligt Tab, samt om Kommunen i økonomisk Henseende ligeoverfor de Udgifter, som Slagtehusets Oprettelse og Drift medfører, stilles saaledes, at dette ikke bliver alfor byrdesfuldt, og at det haves for Die, at det er en Sundhedsforanstaltning og ikke et lukrativt Foretagende, om hvilket der handles.

Udvalget har fundet Lovforslagets dertil sigtende Bestemmelser, der ere i væsentlig Overensstemmelse med den for Preussen gjældende Lov om offentlige Slagtehus af 8de Marts 1868, i det Hele at være tilfredsstillende, om der end i Enkelthederne er fundet Anledning til at foreslaa nogle Ændringer.

I førstnævnte Henseende bemærkes, at Erfaringen paa andre Steder efter foreliggende Beretninger synes at vise, at offentlige Slagtehus med Slagtevang føre til lavere Kjødpriser. Dette kan ogsaa anses rimeligt, forudsat, at Slagterne i Slagtehuset, naar de dertil erlagte Afgifter ikke sættes høiere end nødvendigt til Dækning af Kommunens aarlige Udgifter til Forrentning, Afdrag og Driftsomkostning, kunne udøve deres Næring der billigere eller idetmindste ligesaa billigt som i egne dertil indrettede eller leiede Slagterier, hvor-til kommer, at de efterhaanden ville kunne faae en større Indtægt af Biprodukterne, end hidtil. I ethvert Fald vil baade den indbyrdes Konkurrence mellem Slagterne i Byen og Konkurrencen med Landslagterne, hvilken uforandret vedbliver, samt Barernes let fordærvelige Bestaafenhed forhindre Jordypelsen.

Ved Lovforslagets Bestemmelse om Afgifterne af Slagtingen i Slagtehuset er der søgt for, at disse ikke utilbørligen forhøies, og ved Bestemmelsen om, at Kjødet, som indføres andetstedsfra, skal undersøges paa et bekømt liggende Sted og uden Udgift for Salgerne, er der draget Omsorg for, at denne Indførsel ikke besværliggøres. Da et offentligt Slagtehus selvfølgelig maa være indrettet saaledes, at der er Plads til at foretage den Slagting, som hver enkelt Dag eller paa enkelte Dage i Ugen efter en rundelig Beregning af den hidtil i Kommunen stedsfundne Slagting kan antages i størst Mængde at ville finde Sted, — hvilket ved Stadsfæstelsen

af Bedragten af vedkommende Minister vil blive paafet, — vil Ingen blive udelukket fra at kunne benytte Slagtehuset, naar de reglementariske Betingelser for dets Benyttelse opfyldes. Iøvrigt er det fundet rettest at foreslaa Lovforslagets Bestemmelse om Slagtevang ændret saaledes, at denne kan paabydes for Slagteri som Næring enten i hele Kommunen eller kun i en begrænset Del af samme, idet det i enkelte Kommuner vel kunde findes hensigtsmæssigt kun at gjøre Slagtevang gjældende med Hensyn til Slagterier i den tættere bebyggede Del af Byen og ikke med Hensyn til Slagterier udenfor den egentlige By eller paa de til Kommunen hørende Forder. En saadan Begrænsning vil have væsentlig Indflydelse paa Størrelsen af Slagtehuset og Befolkningen ved dets Opførelse. Men selv med Hensyn til Slagterier, som for Tiden drives eller ønskes anlagte under saadanne Forhold, at der findes Anledning til at bevare eller tilstøbe samme, er der aabnet Udgang til at kunne gjøre Undtagelse fra Slagtevangen. Idet samtlige de herhenhørende Bestemmelser ere Gjenstand for Kommunens Beslutning under Betingelse af Ministerens Godkendelse, har Udvalget forment at kunne anbefale samme med enkelte Ændringer, som ville fremgaa af det nedenauførte Lovforslag.

Et Mindretal af Udvalget (Clausager og Stammeffov) foreslaaer, at Beslutningen om Slagtevang af Kommunens Bestyrelse kun skal være gyldig, naar den er fattet med kvalificeret Majoritet. Denne Afvigelse fra den almindelige Regel i Kjøbstadkommunalloven af 26de Mai 1868 § 11 har Udvalgets øvrige Medlemmer ikke kunnet tiltræde, fordi Bestyrelsens Beslutning kun ved Ministerens Stadsfæstelse beholder Gyldighed, og selv et lille Antal af Styrelsens Medlemmer saaledes, inden Flertallets Bestemmelse tages tilfølg, har Leilighed til at gjøre deres afvigende Mening gjældende.

Ved Lovforslagets Erstatningsbestemmelser findes der tilstrækkelig taget Hensyn til de nuværende Slagteriernes berettigede Krav. Det er imidlertid anset rettest at foreslaa, at der ved en Forhandling mellem Kommunen og Slagteriernes Eiere og Brugere skal søges af Kommunen tilveiebragt en mindelig Overenskomst med disse, forinden Afgjørelsen af Erstatningskravene ved den foreslaaede Erstatningskommission paaafaldes. Det er iøvrigt en Selvsølge, at den hele Foranstaltning ikke ret vel i nogen Kommune vil kunne bringes istand uden en forudgaaende Forhandling mellem Kommunen og Slagterne, da begge ere lige interesserede i, at det offentlige Slagtehus og alle Indretninger ved samme bringes tilveie og administreres saaledes, at Slagternæringens Udøvelse i dette lettes saa meget som muligt, saa at al den Slagting, der